

saadan et ret stort Dyr, som en stor Hund er, skal fare op imod Børnene og gjøre dem adskillig Skade. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem ret forstaar den humane Del af denne Lov, som er, at beskytte Kjøbenhavnske Smaa børn, mod de ret vilde Dyr, som findes her paa Kjøbenhavns Gader. — Jeg tillader mig altsaa at anbefale, at vi faae en Lov ud, omtrent overensstemmende med det foreliggende Forslaags Indhold. Jeg haaber efter det ærede Medlems Udtalelser — han lovede jo at støtte Loven — at vi kunne komme til Enighed derom. Hvis nemlig det ærede Medlem kun vil holde paa sine smaa Hunde, vil gjøre disse tilstrækkelig smaa og ikke derunder medtage de større, samt vil give ret kraftige Bestemmelser mod de store Hunde, helst saa kraftige, at de slet ikke kunde komme paa Kjøbenhavns Gader, uden at Eieren skulde tvinges til at følge efter dem i Vaand, om jeg saa maa sige — hvis jeg kunde faae det indført, og det ærede Medlem vil være med til det, haaber jeg endnu, at vi tilsammen skulle have den fornøielse at faae givet Børnene i Kjøbenhavn det Børn overfor Hundene, om det er nødvendigt at faae

Tauber: Det er gaaet mig som det ærede Medlem, der nu talte (Brandes), at jeg ikke havde nogen særlig Opfordring til at tage Ordet i denne Sag, men jeg blev foranlediget dertil ved den noget overdrevne Fremstilling, som fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen). Naar som helst dette Spørgsmaal bringes paa Bane, og man saa hører den Slags Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, falder det mig ind med imodstaaelig Maat, hvad gamle Grundtvig for godt og vel en Mennekkalder siden yttrede, da et lignende Spørgsmaal var for i den daværende Rigsdag. Han advarede meget stærkt imod at gjøre Hundene til Retssubjekter, og det er i Virkeligheden den Bestræbelse, som ligger paa Bunden af hele den Betragtning, som det ærede Medlem kom med. Jeg ser Hundene og Hundeholde fra Menneskets Synspunkt; Hundenes Rettigheder derimod indskrænte sig til de samme Rettigheder, som alle andre Dyr have — nemlig Frihed for Mishandling; men udenfor det have Hundene som saadanne i mine Dine ingen Rettigheder. Sagen maa ses fra Menneskets Synspunkt, og hele Forholdet maa bedømmes fra dettes Synspunkt. Det er nu ganske sikkert, hvad ogsaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) bemærkede, at det her i Landet og

navnlig i Kjøbenhavn, men ogsaa i forskellige andre Egne i Landet, er ganske nødvendigt at træffe yderligere Foranstaltninger end de, der nu habes og den nuværende Lovgivning hjemler, til Beskyttelse af Mennesker mod Hunde. Det kan være smerteligt for dem, som have Hunde — jeg sympathiserer med de Mennesker ikke med Hundene, som det ærede Medlem gjør, eller rettere jeg har hverken Sympathi for Hunde eller Antipathi mod Hunde; jeg er hverken Hundeben, som det ærede Medlem, eller Hundesjende, det ligger udenfor mine Tanker, den Slags Ting; men det er Menneskene, jeg sympathiserer med, de Mennesker, som holde Hunde og som have fattet Forskjærlighed til den eller de Hunde, som de have. Men idet jeg altsaa ønsker at tage ethvert muligt Henyn til disse Mennesker, kan jeg ikke negte, at der ogsaa er Grund til at beskytte alle andre Mennesker, baade de Mennesker, som holde Hund, og dem som ikke holde Hund, mod Forulempelser fra Hundenes Side. Hunden har den fortræffelige Egenkab, at den er sin Herre tro og holder af sin Herre og dem, som høre ham til, men alle andre Mennesker selv om de forøvrigt ere Hundeholdere eller Hundevenner som det ærede Medlem, ere ingenlunde sikkede mod Hunde. Det ærede Medlem er ligesaa udsat som enhver Hundesjende kan være for Forulempelser af Kjøbenhavns Hunde — naturligvis med Undtagelse af hans egen — det er aabenbart. Derfor hilser jeg denne Lovs Fremkomst med Tilfredshed. Men der er jo rigtig nok enkelte Indvendinger, som jeg kunde ønske at gjøre mod dette Lovforslag. Det er ingenlunde tilstrækkeligt i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne at drage Grændsen mellem større og mindre Hunde, for hvilke der ganske sikkert bør være en forskjellig Bestemmelse, saa vist som de større Hunde forulempe i langt større Grad end de smaa Hunde, ved en Høide til Skulderbladet af 20 Tommer. Det er en meget stor Hund, som er 19½ Tomme høi til Skulderbladet, og den hører ikke til de Hunde, som det ærede Medlem vistnok særlig havde for Øie, naar han talte om de mange enlige Kvinder, som i Mangel af Børn holde en Skjodehund; thi den Slags Hunde eger sig kun i „Den politiske Randsløber“ til Skjodehunde, men ikke i det praktiske Liv — og benævnes sikkert ogsaa i det praktiske Liv kun i en overordentlig ringe Grad som Skjodehunde. Grændsen bør afgjort sættes lavere end 20 Tommer. I saa Fald finder jeg ikke Noget at indvende imod, at Aagiften sættes, som her er foreslaaet; det er jo tilladt ifølge Loven — i alt Fald